

[S. Munk.]

kan overflytte eller, om man vil, fremflytte indtil 5 Mill. Kr. af det, der i det kommende Aar skulde anvendes til den Art af Byggeri, saa at det kommer til Anvendelse i det Regnskabsaar, der nu er paabegyndt, hvorved der i et enkelt Aar kan disponeres over indtil 15 Mill. Kr. Endvidere fastslaas det, at hvis der i et Aar ikke bruges de Penge, som er stillet til Raadighed, kan man overflytte det sparede Beløb til det efterfølgende Aar.

Med Hensyn til § 4 har Udvalgets Fler-tal ønsket en Ændring, og Indenrigsministeren har imødekommet dette Ønske ved at stille et Ændringsforslag, hvori nævnes, hvad en Boligforening skal have af Minimumsbestemmelser i de Vedtægter, den skal arbejde efter, altsaa Bestemmelser, der er nødvendige, for at Foreningen kan godkendes af Indenrigsministeren. Det er mit Indtryk, at disse Mindstebestemmelser alle er udmærkede, og de findes vist for øvrigt i Forvejen i de Boligforeningers Vedtægter, som i Kraft af tidligere Boliglovgivning er godkendt af Indenrigsministeriet.

Til § 5 har Indenrigsministeren stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Haandværkerudgifterne nedsættes med 1 000 Kr., og Venstremindretallet foreslaar, at de nedsættes med 2 000 Kr. Man har ment, at de Beløb, der var nævnt, var lovlig rigelige og derfor kunde bevirke, at der blev mindre Byggeri, eller maaske kan man sige det paa den Maade: et noget flottere Byggeri, end Lovforslagets Hensigt er. For at præcisere, hvad der menes med Haandværkerudgifterne, er der i Ændringsforslag Nr. 18 tilføjet: „hvortil ogsaa Udgifterne til Gaard- og Haveanlæg og Hegn henregnes“. Det har ikke staaet helt klart for alle, om Udgifterne til disse Ting skulde henregnes til Haandværkerudgifterne, men nu bliver det altsaa udtrykkeligt fastslaet.

I det Afsnit, der omhandler Laan til Forsamlingshuse m. v., og hvorefter der stilles ½ Mill. Kr. til Raadighed om Aaret, nævnes en hel Del Tilfælde, hvor disse Laan kan ydes, idet det ikke alene drejer sig om Forsamlingshuse, men ogsaa Husholdningsskoler, Undervisningskøkkener o. s. v. Men nu foreslaas det ved et Ændringsforslag til § 13, at man tager Gruppen „Lærlingehjem“ ud og i Stedet for indføjer, at der kan ydes Laan til „anerkendte Optragelseshjem og anerkendte eller godkendte Institutioner for forebyggende Børneforsorg“. Det er et Ønske fra konservativ Side, som herved imødekommes af Indenrigsministeren, og der er Enighed i Udvalget om Ændringen.

Endelig foreslaas der tilføjet to nye Stykker til § 21. Vistnok alle Ordførerne ved første Behandling udtalte, at de fandt Lovforslagets Affattelse lidt uklar, for saa vidt angaar Bestemmelserne om det Forhold, at en Kommune opfører Rækkehuse eller anden Bebyggelse i en anden Kommune. Der opstaar i et saadant Tilfælde forskellige Spørgsmaal for den Kommune, hvori der skal bygges, og vi har i Udvalget med Samraad med Ministeren gennemdrøftet hele dette Problem meget grundigt, fordi det navnlig for de større Byer og da ikke mindst for København er af afgørende Betydning, at der her finder en Klaring Sted, idet næsten alt, hvad der hedder Byggegrunde i København, i hvert Fald til Parcelbyggeri, er afhændet, saa at Byen bogstavelig talt er helt udbygget, hvad den Slags Byggeri angaar.

Det foreslaas nu, at der føjes to nye Stykker til § 21, hvori det bestemmes, at naar en Kommune agter i en anden Kommune at opføre Beboelsesejendomme, hvortil der ydes Laan efter nuværende Lov, skal der være Enighed mellem den Kommune, som ejer Grunden, og den Kommune, hvori Grunden er beliggende, og da det jo kan tænkes, at Enighed ikke kan opnaas, skal Ministeren endeligt kunne afgøre Spørgsmaalet. Ejerkommunen forpligtes til at betale den Grundskyld, som hviler paa de Grunde, den agter at bebygge, idet man maa erindre, at disse Skatter for Fremtiden skal gaa ind i den Fond, hvoraf det Huslejetilskud skal ydes, der nævnes i en anden Paragraf i Lovforslaget. Med andre Ord, den Kommune, som faar en Bunke Tilflyttere i Kraft af et Byggeri, som en anden Kommune lader udføre, og derfor bliver stillet over for vanskelige Opgaver paa forskellige Omraader, skal ikke stilles ringere med Hensyn til disse Grundskatter, end den var, før Bebyggelsen fandt Sted.

I § 22 har man ændret Opholdsbestem-melsen paa den Maade, at hvis f. Eks. Københavns Kommune bygger i Lyngby, hvor den har mægtige Arealer, behøver den paagældende, som skal erhverve et Hus, ikke at have boet i Københavns Kommune de 3 Aar, som Paragraffen nævner, men 3 Aar tilsammen i de to Kommuner har den samme Virkning. Ud over det faar Kommunalbestyrelsen Ret til i særlige Tilfælde at dispensere.

Endelig kommer vi til § 26, som jo maa ses i Relation til § 21, som jeg nævnte før, Spørgsmaalet om, hvem der skal betale et eventuelt Underskud i Fonden, hvoraf Betalingen tages til de mindrebedlede